

Entity framework core

- Entity framework core je objekt-relacioni maper za .NET Core.
- Mapira redove u tabelama baze podataka na objekte klasa modela i obrnuto.
- Omogućava nam interakciju sa bazom podataka bez pisanja SQL upita i parsiranja odgovora.
- Podacima se pristupa preko LINQ izraza koje EF prebacuje interno u SQL upite, zbog toga je bitno znati da je u sistemima gde je kritična brzina bolje pisati SQL procedure ručno.
- Klasa DbContext se mapira na celu bazu dok se individualni DbSet-ovi mapiraju na tabele u bazi.
- DbContext je implementacija repository i Unit of work softverskih šablona.

Potrebni NuGet paketi

- Microsoft.EntityFrameworkCore, verzije idu u skladu sa verzijom .NET core, u našem slučaju sve sa 5.xx dolazi u obzir
- Microsoft.EntityFrameworkCore.SqlServer, ako koristimo SQL server bazu
- Microsoft.EntityFrameworkCore.Design
- Microsoft.EntityFrameworkCore.Tools
- AutoMapper

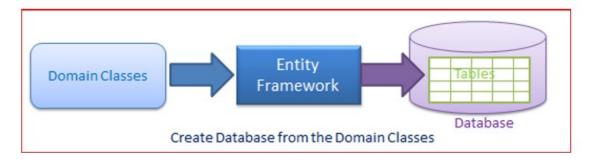

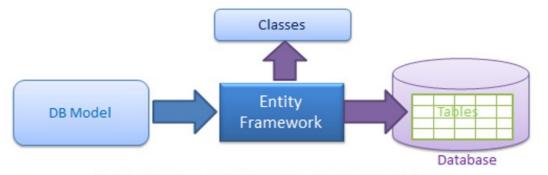
Procesi rada u EF

- Code-First: Prvo kreiramo klase, pa na osnovu njih kreiramo bazu podataka
- Database-First: Iz postojeće baze podataka, kreiramo klase u programu
- Model-First: Nekim alatom za modelovanje kreiramo model klasa i na osnovu njega se generišu klase i baza podataka

Generate Data Access Classes for Existing Database

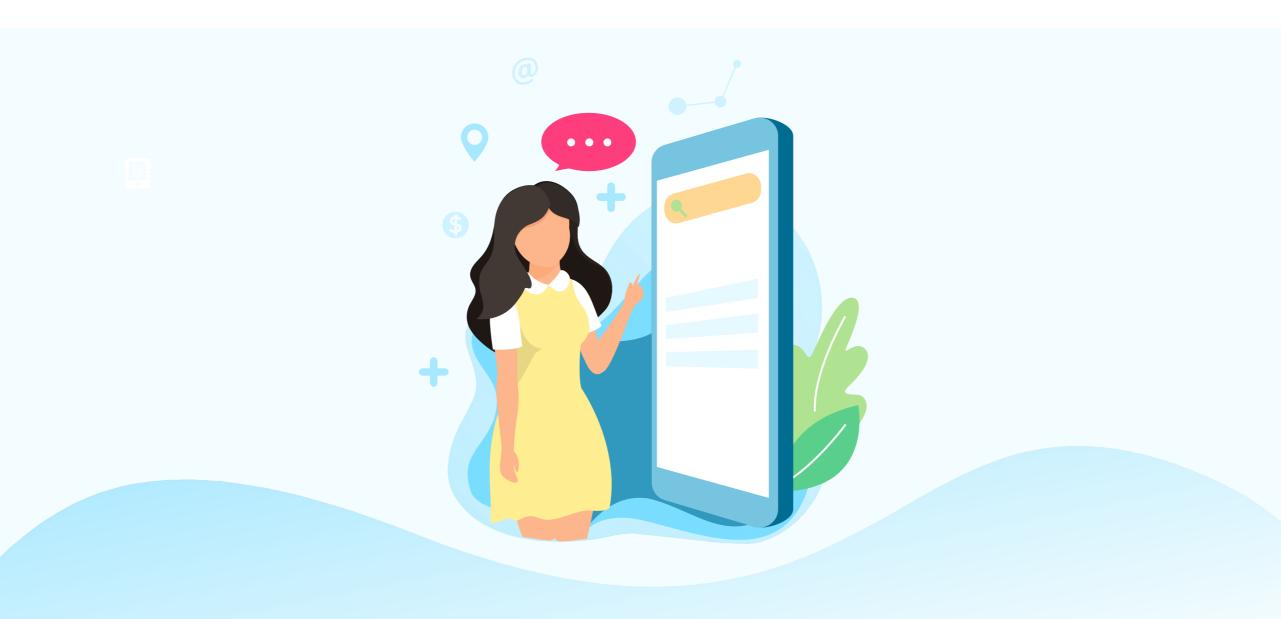

Create Database and Classes from the DB Model design

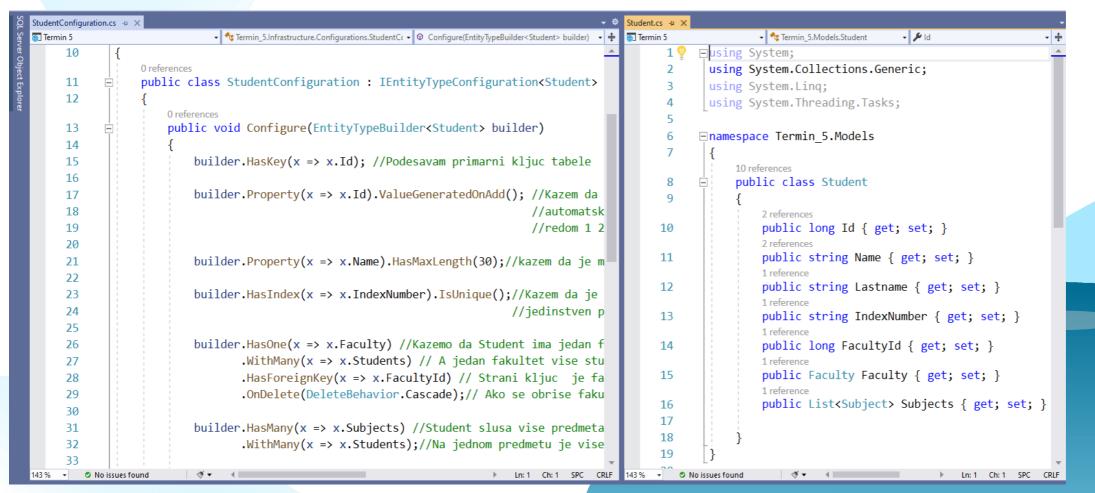
Code-First

- Počinjemo pisanjem naših domenskih klasa
- Prilikom pokretanja aplikacije EF kreira bazu podataka (ukoliko ne postoji) i mapira domenske klase na tabele u bazi podataka

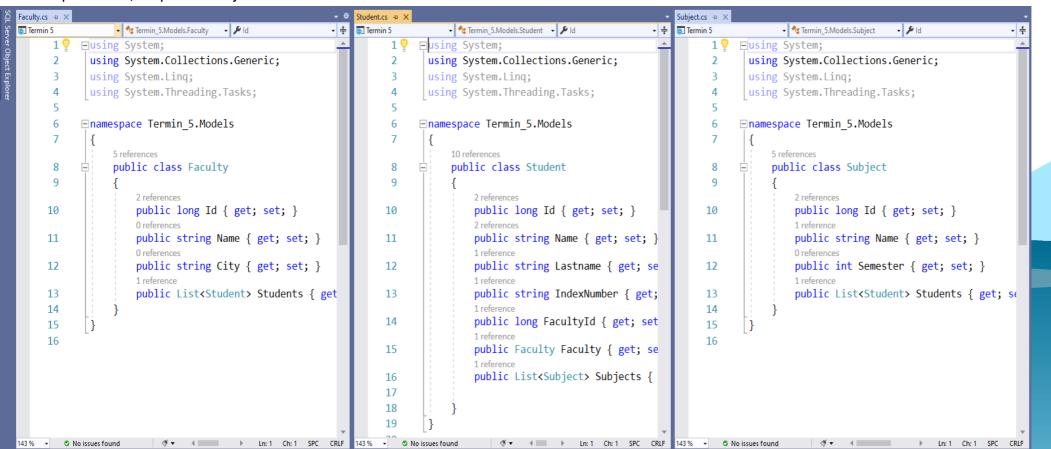

- Svaka tabela u bazi podataka mora biti predstavljena klasom modelom. Klasa modela treba da ima polja koja predstavljaju kolone u tabeli u bazi.
- Kako bi Entity Framework znao kakvu tabelu treba da kreira i kakve su veze između tabela moramo mu to nekako reći – kreirajući klase konfiguracije za svaki model.

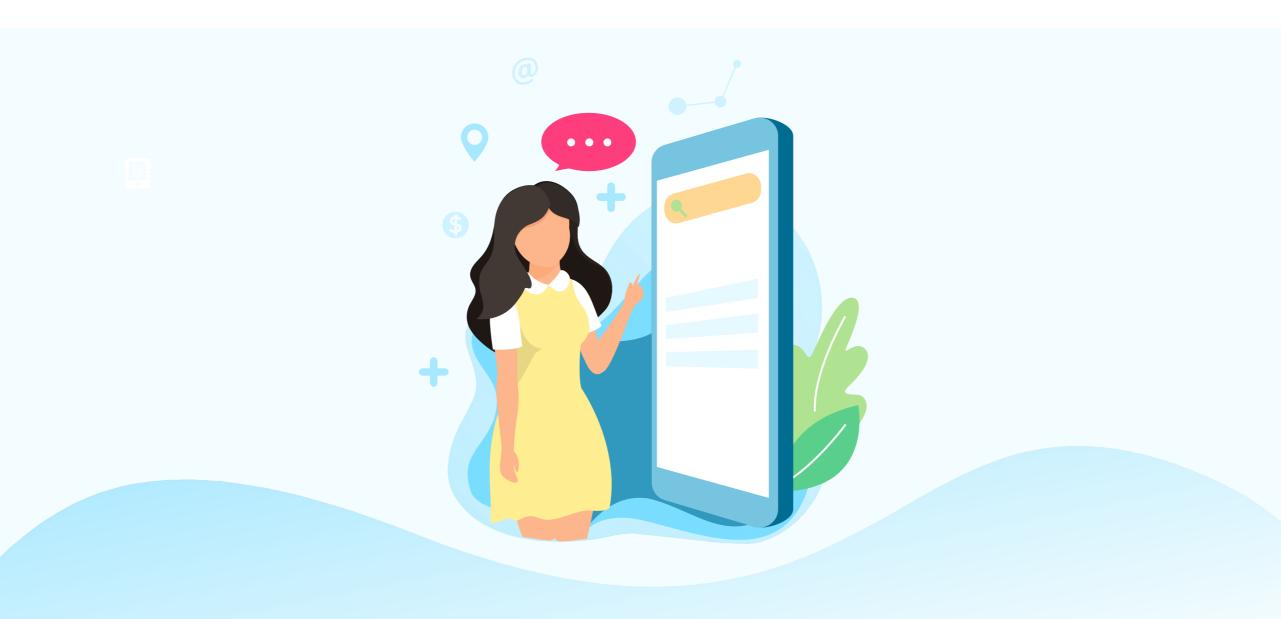

- Svaka konfiguracija implementira IEntityTypeConfiguration interfejs.
- Kako bi se u potpunosti konfigurisala veza između 2 modela potrebno je da oba modela imaju adekvatne reference jedan na drugi.
- Primer: Student ide na jedan fakultet, jedan fakultet ima više studenata. Student sluša više predmeta, na predmetu je više studenata.

- Ako je u pitanju veza 1 na više zavisni entitet je onaj koji ima strani ključ. U
  primeru student-fakultet zavisni entitet je student pa prema tome mora
  imati FacultyId i Faculty objekat u sebi. Dok fakultet sa druge strane mora
  imati listu studenata.
- Objekti koje smo dodali nam služe kako bismo lakše dobavljali povezane podatke. Ako recimo želimo da učitamo odjednom studenta i njegov fakultet. Ovo se u SQL-u rešava spajanjem tabela (JOIN)
- Kod veze 1 na 1 NEOPHODNO je eksplicitno reći koji entitet je zavisan jer Entity Framework to ne može sam zaključiti. U ovakvom slučaju oba entiteta mogu imati referentni objekat ali samo jedan entitet treba da ima strani ključ.
- Kod veze više na više nijedan od 2 entiteta nije zavisni tako da oba imaju samo listu referentnih objekata. Interno, Entity Framework će znati da treba da kreira treću poveznu tabelu.

DbContext

DbContext

DbContext je polazna klasa u EF koja se vezuje za jednu bazu podataka Omogućava:

- Opis Entiteta Sadrži skup entiteta u vidu kolekcije DBSet<> klasa
- Marijalizaciju upita: konvertuje LINQ-to-Entities upite u SQL upite i šalje ih u bazu podataka
- Vodi računa o izmenama nad entitetima koje su nastale nakon njihovog učitavanja iz baze podataka
- Kreiranje CRUD operacije u zavisnosti od stanja entiteta
- Rukovanje vezama među tabelama
- Konvertovanje raw tabelarnih podataka u entitete

DbSet<TEntity>

- Mapira se na tabele u bazi podataka
- Koristi se za CRUD operacije (Create, Read, Update, Delete)

Dodavanje connection String-a

Podatke o bazi dajemo u vidu connection stringa u appsettings.json

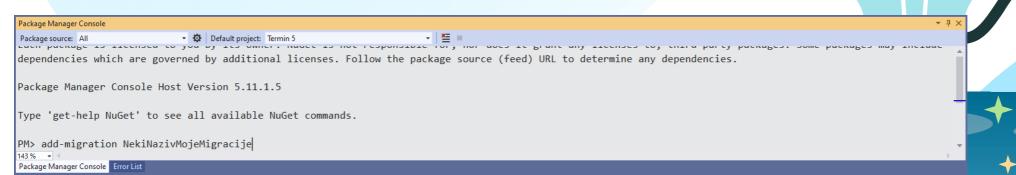
```
"Logging": {
    "LogLevel": {
        "Default": "Information",
        "Microsoft": "Warning",
        "Microsoft.Hosting.Lifetime": "Information"
        }
    },
    "AllowedHosts": "*",
    "ConnectionStrings": {
        "CRUD_ExampleContext": "Server=(localdb)\\mssqllocaldb;Database=CRUD_ExampleDB;Trusted_Connection=True;MultipleActiveResultSets=true"
    }
}
```

Proširivanje Startup-a sa DbContext-om

```
2 references
public IConfiguration Configuration { get; }
// This method gets called by the runtime. Use this method to add services to the container.
0 references
public void ConfigureServices(IServiceCollection services)
    services.AddControllers();
    services.AddDbContext<CRUD ExampleContext>(options =>
            options.UseSqlServer(Configuration.GetConnectionString("CRUD ExampleContext")));
```

Migracije

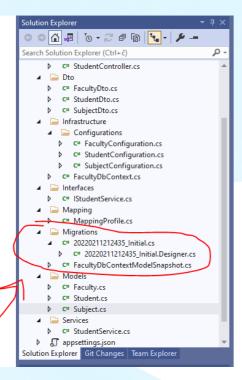
- Migracije predstavljaju C# kod koji će Entity Framework pretvoriti u SQL skriptu i izvršiti nad bazom podataka kako bi je kreirao/izmenio.
- Migracije moramo kreirati kada prvi put pravimo bazu i kad god nešto izmenimo u modelima ili konfiguraciji.
- Migracije generišemo kucajući: add-migration NazivMigracije u package manager konzolu

Migracije

Nakon kreiranja prve migracije u projektu će nam se pojaviti folder
 Migrations sa migracijom i još nekim propratnim fajlovima.

 Migraciju možemo izvršiti nad bazom podataka kucajući : database u package manager konzolu.

CRUD operacije

Pomoću objekta DbContext klase pristupamo tabelama u bazi

Učitavanje svih elemenata nekog tipa u listu:

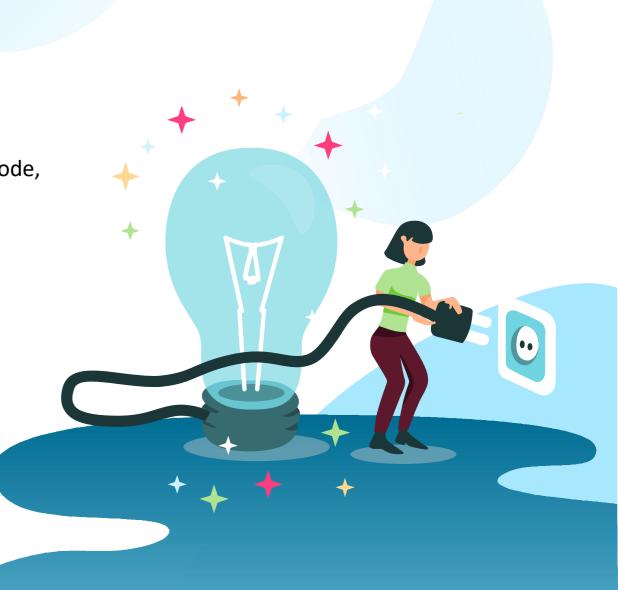
```
await _context.Books.ToListAsync();
```

Elemente pretražujemo po identifikatoru pomoću Find(id) metode, gde je id identifikator objekta koji se traži

```
var books = await _context.Books.FindAsync(id);
```

Nove elemente dodajemo putem Add(object) metode, paramerat Add metode je objekat koji se dodaje

_context.Books.Add(books);

CRUD operacije

Elemente brišemo putem Remove(object) metode, parametar Remove metode je objekat koji se briše

_context.Books.Remove(books);

Za izmenu objekta, moramo da obavestimo EF da želimo da izmenimo neki objekat. Uslov za izmenu je da identifikator tog objekta mora biti postojeći identikikator u bazi

_context.Entry(books).State = EntityState.Modified;

Kako bismo rezultat izvršavanja CRUD operacija primenili na bazu pozivamo SaveChangesAsync() metodu

await _context.SaveChangesAsync();

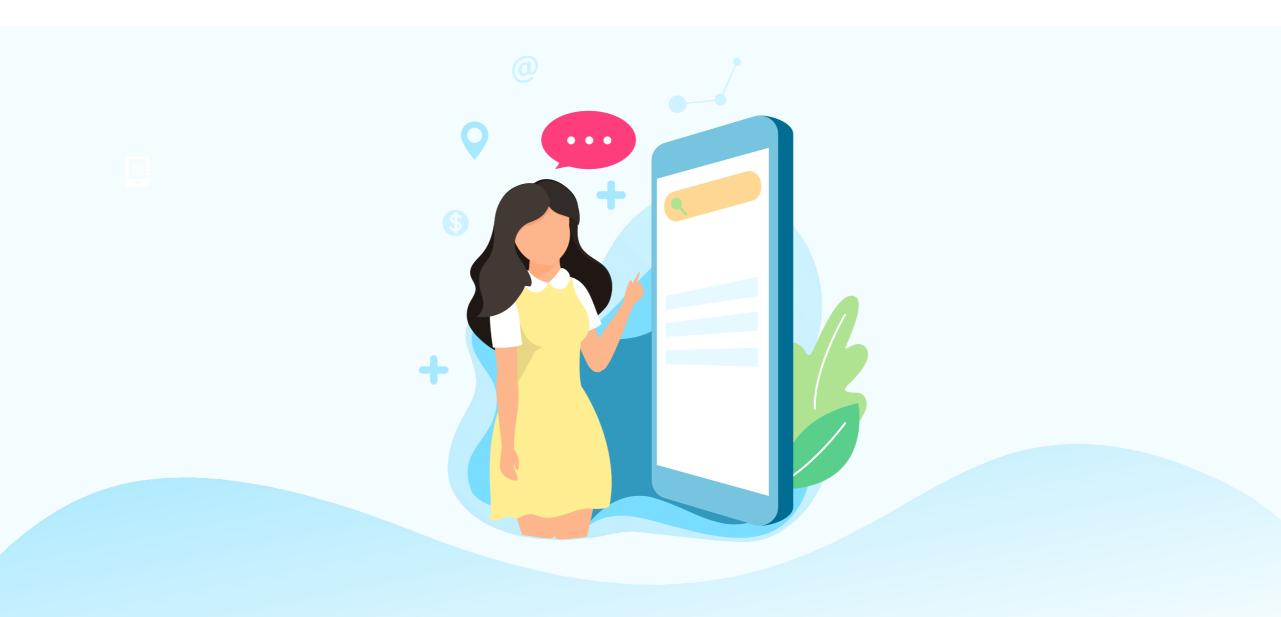
Code-First konvencije

Mapiranje klasa na tabele u bazi:

- 1. Za svaku domensku klasu koja se nalazi u DbSet<> kreiraće se nova tabela u bazi
- 2. Za klase koje su sadržane u klasama iz 1, biće kreirane tabele u bazi
- 3. Za podklase klasa iz 1, biće kreirane tabele u bazi

Data transfer objekat (Dto)

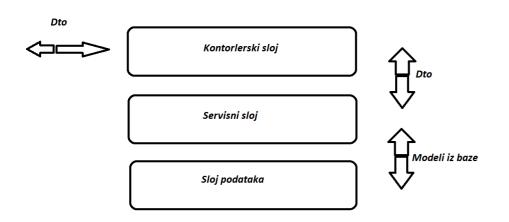

Dto

- Data transfer objekti ili Dto su objekti koje nose podatke između procesa ili između slojeva aplikacije.
- Glavna ideja je da se smanji količina podataka koji se šalju i odvoji model podataka koji se razmenjuje od onog koji se čuva npr. u bazi podataka.
- Klase Dto ne bi smele da imaju biznis logiku niti da vrše obradu podataka, sem eventualno serijalizacije ako je potrebno.
- Dto je naročito bitan u slučajevima kada različite vrste prikaza istog modela podataka na frontu aplikacije
- Primer: Kada se korisnik registruje na sistem upisuje ime prezime, password, email.. A kada se prijavljuje unosi samo email i password, jasno je da nam u ovom slučaju trebaju 2 Dto-a

Dto u troslojnoj arhitekturi

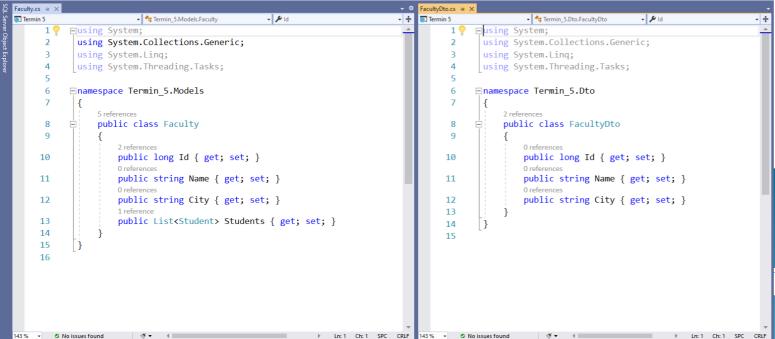
- U troslojnoj arhitekturi Dto i model podataka koji se čuvaju u bazi su različite klase i jasno je defnisano koji sloj sme da vidi koji model
- Kontrolerski sloj vidi samo Dto, prima sa fronta Dto i prosleđuje ga servisnom sloju, a po potrebi kao odgovor od servisnog sloja dobija isto samo Dto.
- Servisni sloj od kontrolera prima Dto, a od sloja podataka modele iz baze.
- Sloj podataka rukuje samo modelima iz baze.

AutoMapper

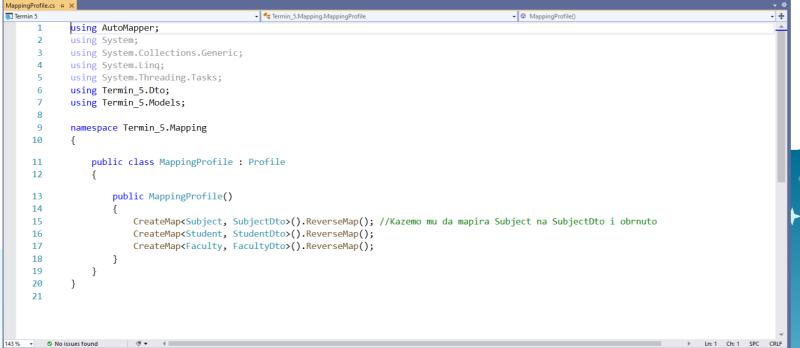
- Kao što vidimo servsini sloj poznaje oba modela podataka što znači da nekako mora "prepakovati" modele iz baze u Dto kako bi ga vratio kontroleru i obrnuto.
- To možemo raditi "ručno", a možemo i pomoću automatske biblioteke AutoMapper
- AutoMapper je konvencijski baziran maper koji na osnovu naziva polja u klasama može da namapira jedan objekat na drugi.

AutoMapper

- Kako bi AutoMapper znao da pretvori jedan tip objekta u drugi nazivi polja moraju biti isti kao i tipovi polja.
- Konvencije o nazivanju se mogu pronaći u dokumentaciji https://docs.automapper.org/en/stable/index.html
- Pored adekvatnog nazivanja polja potrebno je i eksplicitno reći AutoMapperu koju klasu da mapira na koju. Za to koristimo Maping profil

AutoMapper

 Da bismo koristili AutoMapper u kodu potrebno je da ga dodamo u kontejner sa zavisnostima. Dodajemo ga kao singleton jer nema stanje i ne želimo da troši previše memorije.

```
var mapperConfig = new MapperConfiguration(mc =>
{
    mc.AddProfile(new MappingProfile());
});

IMapper mapper = mapperConfig.CreateMapper();
services.AddSingleton(mapper);
```

 Mapiranje vršimo pozivanjem Map metode i navođenjem tipa objekta u koji mapiramo. U ovom slučaju prebacili smo StudentDto u Student.

Termin 5 zadatak

- Dodati model profesora sa poljima: ime, prezime, zvanje
- Profesor drži više predmeta, a predmet drži jedan profesor
- Konfigurisati njihove veze, generisati migracije i promeniti bazu podataka.
- Napraviti Dto i podesiti mapiranje.
- Napraviti servis profesora sa metodama GetAll i Create
- Napraviti kontroler profesora i testirati

